

Idemo dalje...

Kad je bilo otvaranje Festivala, obratio nam se pomoćnik federalnog ministra za kulturu Predrag Mitrović, koji je rekao da će njegovo ministarstvo zdušno pomoći ovom Festivalu.

Međutim, nismo znali da je pomoćnik ministra i teatrolog.

Baš nam je drago da se jedan takav čovjek nalazi u ministarstvu, jer nema sumnje da odlično razumije našu problematiku (čitaj manjak finansijskih sredstava).

Hvala vam, gospodine Predraže.

Prijedorčani su lijepo zabavili našu publiku, a kako i ne bi, kad će većina (izgleda) postati profesionalni glumci, bar su izrazili želju za tim.

I danas je vrijeme plačno, ali ne smijemo dozvoliti da nas oboji u sivo.

Radujmo se novim predstavama, novim druženjima.

Danas su počele i radionice koje vodi režiser i glumac Slobodan Perišić. Sve je u teatarskom duhu.

Prošetao sam gradom, obojen je u festivalske boje.

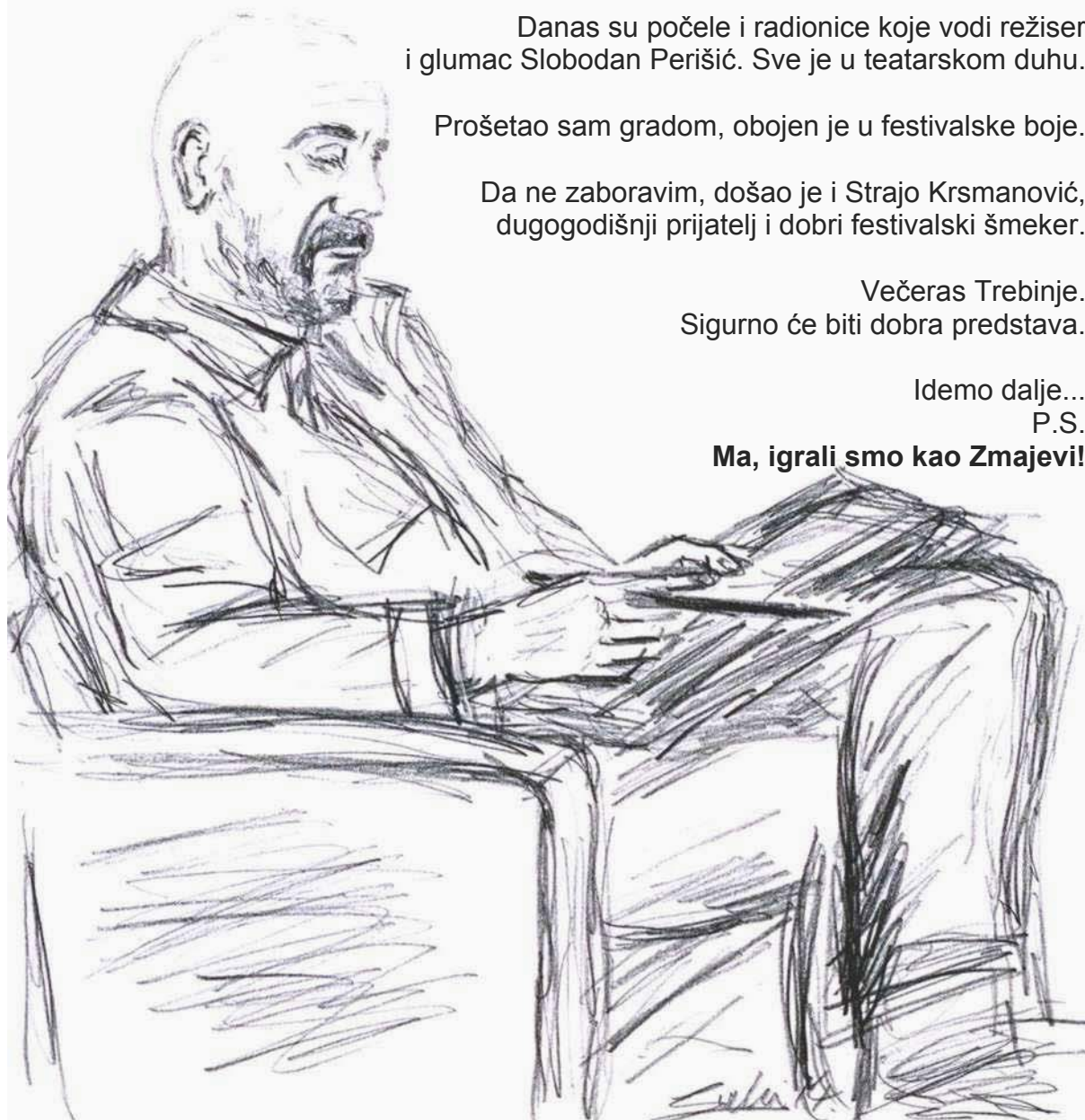
Da ne zaboravim, došao je i Strajo Krsmanović, dugogodišnji prijatelj i dobri festivalski šmeker.

Večeras Trebinje.
Sigurno će biti dobra predstava.

Idemo dalje...

P.S.

Ma, igrali smo kao Zmajevi!

OKRUGLI STO... DRAGA JELENA SERGEJEVNA... POZORIŠTE PRIJEDOR

Naš stalni voditelj okruglih stolova **Strajo Krsmanović** je pozdravio glumce i reditelja pohvalivši ih jer su iznijeli težak zadatak sa puno ubjeđenja, te ih pozvao da se se predstave i upoznaju nas sa procesom rada na predstavi.

Reditelj **Radenko Bilbija** je rekao da je rad na ovoj predstavi škola glumačkog zanata što im je i bio cilj, s obzirom da su akteri prošli ljetnu školu glume, koju vodi Dean Batoz, pa tek onda ušli u sam proces predstave. Tekst su izabrali da bi ukazali na bitan društveni problem i podstakli ljude na razmišljanje. Bez obzira što je tekst nastao prije mnogo godina i to u bivšem SSSR-u, on je dnevno-politički aktuelan i živ i uklapa se u našu svakidašnjicu. Dramaturški su ga secirali zbog dužine trajanja predstave i realistički postavili upravo zbog škole glumačkog zanata jer im je cilj da ovi mladi glumci upišu glumu ili postanu njihova najvjernija publika. **Strajo Krsmanović** je pohvalio pedagošku dimenziju u radu sa omladinom, dobro nacrtane likove, posebno istaknuvši lik Jelene Sergejevne koju je igrala **Tatjana Binjaš**. Međutim, kako tekst nosi temu koja mladima nije strana te prepoznaju djela starijih s kojima se identifikuju, **Krsmanovića** je interesovalo zašto nisu izbjegli realistično pozorište te išli na radikalniji odnos prema žanru (kao na samom kraju predstave kad su ubacili savremenu muziku) i na taj način više se prilagodili mladoj populaciji.

Radenko Bilbija je rekao kako su svjesno prihvatili realistični pristup jer je to za početnike mnogo bolje, a kasnije će moći, ako upišu studij glume, da se bave i novim pristupima.

Mladi prijedorski glumci su nas upoznali sa onim šta rade u privatnom životu, i kako su se nosili sa ulogama u predstavi: **Tatjana Binjaš** je najstarija u ansamblu iako ima samo 25 godina, profesorica je klavira, pa kako je u prosvjeti, nije joj bilo teško da se uživi u lik profesorice i uloga joj je legla; **Boris Tomić** je završio elektrotehničku školu, crta, pleše, ali mu je gluma na prvom mjestu i namjerava upisati glumu, ova uloga nasilnika i negativca u predstavi mu je bila izazov jer je u potpunosti suprotnosti s njim i zato mu je trebalo mnogo truda i snage da je iznese. **Dimitrije Vokić** je student muzike na Akademiji umjetnosti u Banjoj Luci, ali se priprema da ove godine pokuša upisati glumu kao i **Maja Brdar** koja studira psihologiju. Najmlađi među njima je **Miloš** koji je učenik drugog razreda i vjerovatno će i on studirati glumu.

Predrag Mitrović nije krio zadovoljstvo što mladi Prijedorčani vole pozorište, pohvalio je uspjeh starijih što su probudili u njima tu ljubav. Uporedivši ovu predstavu sa bugojanskom koja je prilagođena svom mentalitetu, a ova nije, zato mu je bilo malo teže da se u potpunosti uživi i doživi je na pravi načini. On sam ima mali problem sa ruskim tekstovima, koji su veoma leksički zahtjevni, programatski što je slučaj i sa ovim tekstom. Tekst jeste aktuelan i nama koji i sami imamo problem promjene sistema u kojem se vuku ostaci starog, ali je težak za izvođenje i zato večerašnja izvedba nema psihološki razvojnu ulogu. Zato on smatra da bi bilo dobro da su ušli malo u apstrakciju prilikom realizacije predstave.

Strajo Krsmanović se složio sa ovim mišljenjem jer su i njemu neke replike zvučale kao sa političke govornice, nisu žive i zato ih je bilo teško iznijeti. Međutim, po njegovom mišljenju najvrjednije od svega jeste to što su ovi mladi glumci napravili karaktere u predstavi.

Edo Korjenić se takođe složio sa konstatacijom da su ruski tekstovi za nas pomalo nerazumljivi i teški, naprimjer, izgovor punih imena i prezimena u predstavi prilikom obraćanja, i zato nas koče u razmišljanju te se gubi potpuni doživljaj.

Predrag Mitrović smatra da je možda problem u prijevodu, u kojem su rečenice leksički ispeglane do savršenstva te glumcima predstavljaju prepreku i opterećuju ih da uđu u lik i postepeno razvijaju emociju, što, naravno, ne umanjuje njihov vidljiv rad i ljubav prema pozorištu.

Radenko Bilbija opet smatra da mladim ljudima treba postavljati teške zadatke i zapreke koje trebaju prebroditi, treba im nametati da igraju i stih koji je najteže igrati da bi ovladali glumačkim zanatom.

Slobodan Perišić podržava realistično igranje ovog teksta (i sam je bio u prilici da igra ovaj tekst), jer bi bilo, po njegovom mišljenju, nedopustivo da se ispravljaju replike velikog pisca kakva je Ljudmila Razumovska i bilo kakva promjena odvela bi u banaliziranje teksta. Smatra da je jako dobro što rade psihološku dramu jer se realizam radi na prve dvije godine na Akademiji. Pohvalio je dobro osmišljene karaktere u predstavi.

Strajo Krsmanović se nije složio sa Slobodanom Perišićem u mišljenju da se tekstovi moraju igrati samo onako kako su napisani jer je u pozorištu sve dopušteno, samo je pitanje alibija - da li je nešto dobro ili nije.

I Predrag Mitrović, takođe, smatra da je apsurdno izjednačavati književnost i teatar jer su to dvije vrste umjetnosti koje imaju svoj jezik. Dramski tekst je književni predložak i u teatru mora postojati kreativna sloboda. Od teksta se može raditi sve ukoliko postoji umjetničko opravdanje. Književni tekst može biti transpozicija u jedan sasvim drugi medij, i Šekspirov Hamlet se može odsvirati na klaviru i da to bude vrhunske umjetničke vrijednosti, ili, recimo, kad bi se igrao po cijelom tekstu, onda bi trajao osam sati.

Zoran Baroš, direktor Pozorišta Prijedor, se složio sa Mitrovićem da su mogli ovaj tekst igrati drugačije, kao što su nedavno postavljali «Opštu bolnicu» Hriste Bojčeva, ali ovaj put su se odlučili za realizam. Prisjetio se nekadašnjih festivala i njihovih dolazaka u Bugojno kao amatera te još jednom želio da istakne razloge osnivanja ljetne škole glume u njihovom pozorištu. Prije svega je to zbog sebičnosti jer žele da odgoje publiku i vrata stari sjaj pozoršta koji se, nažalost, u ovom turbulentom vremenu izgubio; dok je drugi razlog vezan isključivo za mlade ljude, koji imaju talenat, da im pomognu da upišu studij glume te ostvare svoj san i u budućnosti stvore sebi egzistenciju.

Strajo Krsmanović nas je podsjetio na posljednji prijeratni Festival, na kojem je on bio selektor i na kojem je u veoma jakoj konkurenciji pobijedilo upravo pozorište iz Prijedora. Cilj ovog Festivala jeste da se motivišu pozorišta iz cijele zemlje te da se pomogne onima koji to rade da budu što kvalitetniji i bolji. Upravo zato i služe okrugli stolovi da bi se razgovaralo o predstavama, a sugestijama i primjedbama, koje su, naravno, dobronamjerne pomoglo u daljem radu. Akademija ne smije biti jedini cilj bavljenja amaterizmom, bolje je da se bavimo iz vlastite ljubavi prema pozorištu. Predrag Mitrović je na kraju podvukao važnost pozorišne kritike, koje mi, nažalost, nemamo, a ona je sekretar reditelju, i baš zato su veoma važni okrugli stolovi. Pozorište je živ organizam koji je moguće mijenjati nabolje, naravno.

Nedžad Begović je pohvalio misiju Pozorišta Prijedor koja podstiče mlade da upišu Akademiju umjetnosti. Po njegovom mišljenju, predstava je tačna i nedostaju joj samo male energetske amplitude.

Emilu Ždraloviću se posebno sviđjela, kako je rekao, facijalna ekspresija glumaca, dok je **Adina Kero** pohvalila ozbiljan rad ovih mladih kojima je stalo da dobro urade posao.

Nedžad Milanović je na kraju konstatovao da čim se puno o predstavi priča, ona mora biti dobra i zato im česitita.

GLAS PUBLIKE... DRAGA JELENA SERGEJEVNA... POZORIŠTE PRIJEDOR

Alda Ljubunčić: Predstava je bila super, zanimljiva. Glumci su bili odlični, posebno mi se svidjelo što je tematika jako aktualna jer se govori o obrazovanju što je danas problem kod nas. Ima zaista vremenski aspekt.

Tarik Filan: Općenito predstava je dobra, ideja je dobra. Gluma baš nije bila na nekom nivou, očekivao sam malo više. Sve u svemu je dobro.

Demir Džaferović: Predstava je fantastična, svidjela mi se scenografija i gluma i sve je bilo savršeno. Vića je bio idiot.

Amila Meškin: Ima dosta tih tema koje se prepliću jer se naše društvo stvarno pokvarilo, od srednjoškolaca do odraslih ljudi, koliko nas je ubila u pojam ova neimaština, samo gledamo interes, koliko su sve ljudi spremni zbog neke materijalne koristi i svog nekog ega, da bi podigli svoje samopouzdanje i postigli svoje ciljeve. Spremni smo čak i prodati svoje prijatelje, vidjeli smo sve.

Adina Kero: Jako mi se svidjela predstava zbog glume mladih, talentovanih ljudi.

Emil Ždralović: Izvanredna predstava, puna emocija, motiva o dilemama mladih koji se nalaze u situacijama gdje ih njihova nezgodna situacija postavlja tako da čine razne stvari, dovodi ih do ludila. Naročito ljude koji su tu da trpe sve te gluposti. Sve u svemu, dobra predstava.

Majda Hindić: Malo je bilo dosadno na početku, međutim kasnije se odigrao veliki preokret i svijetu nas iznenadio. Zanimljiva predstava!

Haris Kalebić: Baš je dobra predstava!

Alma Gledilo: Super predstava, Vićo je presladak!

KNJIGA UTISAKA... DRAGA JELENA SERGEJEVNA... POZORIŠTE PRIJEDOR

Odlični glumci!

Nina

Odlična predstava.

N.N.

Ajdinu se opet sviđa glumica.

Nedim

Ej klinci, bili ste odlični.

K.A

Izuzetno interesantna predstava.

Emina

Nije loše, podosadno... zanimljiva ideja!

N.N.

Dubokoumna tema, vrijedna gledanja, čak i više puta...

Emil Ždralović

Onom pokvarenom sam htjela ustati i šamar opaliti!

Mirsada Hadžiabdić

Mnogo stvarnog života u jednoj predstavi. Odlično.

Ema

PREDSTAVLJAMO... GLUMICA I GLUMAC

Tatjana Binjaš, rođena 26.6.1989. Igrala je lik Jelene Sergejevne u predstavi «Draga Jelena Sergejevna». Profesorica je klavira, a bavi se i glumom.

1. S kim biste se zamijenili na jedan dan?

Sa Sekom Sabljčić. :)

2. Kako se ponašate kad ustanete na lijevu nogu?

Jako sam nervozna i treba mi puno vremena da se vratim u normalu.

3. Čega se plašite?

Visine.

4. Koji filmski i dramski žanr najviše volite?

Komediju.

5. U kakvom ste odnosu sa kafanom?

U jako dobrom. Svaki dan se družimo. :)

6. Postoji li seljačko rumenilo ili je to izmišljotina?

Postoji.

7. Pod kojim uslovom biste napustili sve i zauvijek otišli u bijeli svijet?

Ne postoji ništa što bi me učinilo takvom.

8. Šta je sudbina?

Susret sa mojim momkom.

9. Šta novcem ne može da se kupi?

Sreća, prijatelji, ispunjenost...

Boris Tomić, rođen 24.11.1989. Igrao lik Volođe u predstavi «Draga Jelena Sergejevna». Bavi se plesom, crtanjem, a ove godine će pokušati upisati studij glume.

1. S kim biste se zamijenili na jedan dan?

Charles Chaplinom. Čovjek je bio ispred svog vremena, šta više reći.

2. Kako se ponašate kad ustanete na lijevu nogu?

Ćutljiv sam i ne volim da vodim komplikovane razgovore dok se ne oraspoločim.

3. Čega se plašite?

Samoće.

4. Koji filmski i dramski žanr najviše volite?

Psihološke drame.

5. U kakvom ste odnosu sa kafanom?

Sportski sam tip, tako da se ne odajem puno alkoholu i kafanskim porocima.

6. Postoji li seljačko rumenilo ili je to izmišljotina?

Postoji, bar ja tako mislim jer to prepoznam.

7. Pod kojim uslovom biste napustili sve i zauvijek otišli u bijeli svijet?

Nema to što bi me natjeralo da se odreknem baš svega. Jedina stvar zbog koje bih otišao od porodice je obećanje da će u daljnjem životu biti srećni i bez ikakvih problema moji roditelji, sestra i sestrična.

8. Šta je sudbina?

Ono što uspiješ da prepoznaš kao svoj životni cilj i ostaneš doslijedan tome do kraja.

9. Šta novcem ne može da se kupi?

Vjerne prijatelje, slobodu i porodicu koja će stalno biti tu za tebe.

INTERVJU S REDITELJEM... RADENKO BILBIJA

Kakva su vaša dosadašnja saznanja o Festivalu FEDRA?

Moram priznati da nisam redovno pratio rad Festivala dramskih amatera BiH. Svelo se to na nekoliko informacija iz štampe i sa interneta. Od vremena kada je naše pozorište profesionalizovano, moja pažnja je uglavnom bila usmjerena prema festivalima u Jajcu i Brčkom. Jedino iskustvo vezano za festival u Bugojnu imam iz 1990. godine kada je naše,

tada amatersko pozorište nastupilo sa predstavom «Kraj partije». Imali smo sreću i čast da dobijemo GRAND PRIX i još nekoliko nagrada. Od tada je prošlo dosta vremena, i danas mi je drago što se na Festivalu pojavljujem u ulozi reditelja jedne od predstava u kojoj su glumci mladi amateri iz Dramskog studija «Živko Desnica».

Šta mislite o amaterizmu u teatru?

Teatar je nastao iz amaterskog i «zaljubljeničkog» pristupa učesnika u predstavi. I danas profesionalci svoje redove popunjavaju iz redova mladih amatera koji u međuvremenu završe akademije. Istina je da se vrhunski rezultati u bilo kom poslu, pa i teatarskom, mogu postići samo uz potpunu posvećenost poslu, ali to nipošto ne znači da amaterizam nema budućnost. Za one koji budu imali šta da kažu sa scene, a budu imali dovoljno ljubavi i želje da to učine, uvijek će biti publike koja će to htjeti da vidi i čuje. I pored činjenice da amaterske predstave često imaju «zanatske» nedostatke, publika ih rado gleda, jer iz njih prosto zrači ljubav i energija koju amateri bez ustezanja predaju.

Kažite nam nešto o procesu stvaranja predstave Draga Jelena Sergejevna

Višegodišnja praksa u našem pozorištu je da se sa polaznicima ljetne škole glume, u jesen, ili u vrijeme zimskog školskog raspusta, pripremi i izvede predstava koja omogućava izabranim polaznicima da se bolje upoznaju sa glumačkim zanatom, i kroz rad na predstavi osjete kako se stvaraju likovi, grade scenski odnosi, stanja i situacije. Ove godine smo izabrali tekst Ljudmile Razumovske «Draga Jelena Sergejevna». Učinili smo to zato što je tematika mladim glumcima bliska. To su situacije i dileme u kojima se i sami nalaze. Sa druge strane, ovim smo ispunili i osnovnu društvenu funkciju pozorišta, a to je da uočava problem, provocira gledaoca da preispita i zauzme svoj stav u odnosu na njega.

U radu na predstavi dosta pažnje sam posvetio analizi likova i pojedinih scena, a kod izbora rješenja vodio sam računa o tome da radim sa ljudima bez scenskog iskustva. Rad na predstavi je bio naporan, sa dosta pokušaja i ponavljanja, ali to ni mladim glumcima ni meni nije predstavljalo problem, jer čovjek često ostane zapanjen pred količinom ljubavi koju oni imaju za pozorište. Realističnom igrom pokušali smo publici pokazati koliko je djelo koje je napisano prije tridesetak godina i danas kod nas aktuelno. Nesretna okolnost je što smo u zadnjih petnaestak dana morali zamijeniti glumca u ulozi Viće. Glumac iz premijerne podjele morao je na dalek put. Nikome to nije teško palo, a rezultat tog rada vidjeli ste na Festivalu. Mi se nadamo najboljem.

VEČERAS :

KLUTURNA SCENA MALE STVARI T R E B I N J E

METAMORFOZE LJUBAVI

po tekstovima: Sofokla, Euripida, Šekspira, Strindberga, Čehova, Mek Ginisa,
Edvarda Albe, Hesea, Koljade, Simovića i Romčevića

Režija i dramtizacija:
ŽELJKO MILOŠEVIĆ

Igraju:

Milica Glogovac
Ana Rudakijević
Miloš Lučić
Tijana Đerić
Ana Drašković
Andrea Popović
Milica Milošević
Tijana Babić
Katarina Ćorović
Vanja Kosić
Marija Milanović
Marija Pamučina

Kostim i scena: kolektiv

Lektor: Olgica Cice

Izbor muzike: Miloš Lučić

Koreografije: Tijana Đerić i Miloš Lučić

Montaža zvuka: Zoran Begenišić

Vizuelni identitet: Jovan Mufa Vidaković

Ton i svjetlo: Jelena Vukosav

Kulturna scena Male stvari je 4. februara 2014. godine napunila 10 godina uspješnog rada. Za to vrijeme urađeno je više od 60 pozorišnih predstava dramskog, lutkarskog i omladinskog dramskog stvaralaštva, a realizovani su i brojni projekti pozorišnog stvaralaštva djeca za djecu. Uz to, upriličeno je više od 30 programa drugačijeg, najčešće „kolažnog“ karaktera.

Kroz dramske radionice u proteklih 10 godina prošlo je više od 1000 djece i mladih, a trenutno se radi u 4 starosne grupe sa njih 93... Svakako tu su i stariji članovi koji i jesu okosnica i pokretači rada. Uz angažman i saradnju profesionalaca do sada su postavljene i dvije profesionalne predstave koje su se predstavile i u takmičarskom dijelu programa na festivalima koja okupljaju profesionalne pozorišne projekte. Vrijeme smo posvećivali i edukaciji. Organizovali smo „MASTER KLAS“ Petrovogradske akademije dramskih umjetnosti, kao i „Obscuro“ teatra iz Moskve, a već treću godinu po jedan naš član ide u Francusku na usavršavanje.

Vjerujemo da je važno spomenuti da smo, prema našim saznanjima, prvi u poslijeratnoj BiH, sa Teatrom FEDRA iz Bugojna krenuli u koprodukcijske projekte u amaterizmu. U predhodnih 10 godina imali smo više od 700 izvedbi predstava koje je vidjelo više od 150 000 gledalaca, a sa brojnih festivala na kojima smo učestvovali, u zemlji i inostranstvu, donijeli smo u naš grad više od 100 nagrada i priznanja.

Organizovali smo i 8 međunarodnih festivala INTERDIF dani Malih stvari, festival na kome je gostovalo oko 50 profesionalnih pozorišta uz još više od 50 programa amaterskog pozorišnog stvaralaštva, likovnih umjetnika, profesora, reditelja, književnika, a svojim kratkim filmovima i video radovima predstavilo se više od 150 stvaralaca sa svih meridijana svijeta.

O METAMORFOZI LJUBAVI...

Živimo vrijeme kada pokloni, čestitke, cvijeće, razgovor, dodir, osjećaji postaju virtualni, a naša intima dostupna svima. Dostupna-dakle, lažna, jer jednostavno više nije intima, jer je, pak, dostupna. Tu nastaje jedan od paradoksa ovog vremena. Vremena koje ćutimo, na koje pristajemo i koje nas izjeda iznutra, iz samog bića, dok mu se prepuštamo kao slamka vjetru. Zašto je tako?! Ne znamo i nemamo krucijalan, rješavajući odgovor. Nemamo ni istinu o ljubavi, jer istina nikada nije crno-bijela i realno sagledana ne postoji kao univerzalna vrijednost. No, imamo potrebu da ne pristajemo na ponuđenu stvarnost, kao i potrebu da se s njom borimo govoreći o ljubavi. Ne o ljubavi kao riječi ispljunutoj iz vilice preživara, u koju se ona, neukusnom upotrebom i habanjem, svjesno ili nesvjesno, pretače. Nerijetko se tako ispljunuta pojavljuje u obliku srca ili medvjedića s natpisima „I love you“, „I miss you“, zlopotrebljena kao „najbolja mama“, „bratska ljubav“ ili neke druge 2-3 riječi koje, same po sebi, ne znače ništa. Ne, ne govorimo o ljubavi koja se kupuje, prodaje, nasljeđuje...

Kroz dijelove tekstova velikana dramaturške umjetnosti nastojimo govoriti o ljubavi iz potisnutih dubina i najskrivenijih vrlina čovjeka kao ovozemaljskog bića. Želimo podsjetiti na ljubav za koju se „bori“ najplemunitijim sredstvima i za koju se mre, zbog koje se strada, koja se tvori i njeguje, zbog koje se grade vrtovi, kule hramovi ili se pak odriče posljednjeg cvonjka, zalogaja, udisaja...

Zašto?!? Zato što vjerujemo da će snaga onih koji u sebi mogu gajiti ljubav i nadu, moći stvarati i bolje ljude, a da će ti bolji ljudi imati vrlinu da grade bolji svijet i pobijede trulu sadašnjost. Zato, vjerujemo, trebamo mnogo više posvetiti LJUBAVI i boriti se za nju, a ne prepuštati se i robovati letargiji, indolenciji i govoriti o nekoj svagdašnjoj tričariji, besmislenim serijama, rialitijima, politici, a pogotovo ne o političarima, kriminalcima, globalizaciji, evropizaciji, estradizaciji i sličnim „neminovnostima savremenog društva“, koje samo sa VELIKOM LJUBAVI, LJUBAVIMA, postaju podnošljivi i pobjedivi. Tada i naše životne priče i pojava, vjerujemo, kao i one Ovidijeve, mogu doživjeti METAMORFOZU - preobražaje i otjelotvorenja u drugačija i bolja oblića.

Ova predstava je naš mali, skromni doprinos tom PREOBRAŽAJU.

O REDITELJU...

Željko Milošević je rođen 1965. godine u Trebinju. Osnovnu i srednju školu završio u Trebinju, studirao pravo i žurnalistiku do 1992. na Univerzitetu u Sarajevu, a od 2010. studira na Filozofskom fakultetu u Istočnom Sarajevu, smjer Opšta književnost i teatrologija. Sa grupom prijatelja iz trebinjskog pozorišta pri KUD-u „Vaso Miskin Crni“ i pozorišnih zaljubljenika 1986. pokreće nezavisno pozorište „Rhinocervs“ gdje 1987. postavlja i svoju prvu predstavu. U februaru 2004. osniva Kulturnu scenu – Male stvari, a 2006. pokreće Interdisciplinarni fest dani Malih stvari, festival profesionalnog pozorišnog stvaralaštva malih formi/ malih scena. Do sada je režirao 22 predstave, te 16 predstave za djecu, a kao akter na sceni iza sebe ima gotovo 50 premijera uz manje uloge u više TV i filmskih ostvarenja. Selektovao, bio član i predsjedavao u više žirija pozorišnih festivala amaterskog i profesionalnog nivoa. Dobitnik je više nagrada na domaćim i međunarodnim festivalima, kako za glumačka tako i za rediteljska i scenografska ostvarenja. Autor je i 7 drama od kojih su tri objavljene u knjizi „Nježni snovi“ u izdanju Zadužbine Petar Kočić Banja Luka-Beograd.

RAZOTKRIVANJE POSLOVICE...**Neće maca džigerice!**

Razotkrivanje poslovice:

U davna vremena, iza jedne planine, živio je jedan čovjek. Udobno se smjestio u kolibi od pruća. Na živahnom potočiću je rukama lovio ribu, koju bi samo poljubio i vratio u bistru potočnu vodu. Jeo je sve osim ribe, a najviše je volio teleću džigericu. Oh, kako je samo volio džigericu! Imao je tri psa i jednu sivu mačku. Mačka se provlačila između ograda, mirisala travu i hitro se zaskakivala na svaku muhu koja zazubi. On ju je hranio džigericom. Jednoga dana mačka je otišla kod komšija. Oni su je voljeli i dali su joj da jede. Halapljivo je jela, sve dok joj mali stomačić nije nabrekao. Vratila se kući i legla u hlad. Iz kuće je izišao njezin gazda i stavio pred nju tri komada džigerice, kao i svaki dan. Mačka je lijeno njuškala džigericu i okrenula glavu. Čovjek ju je gledao začuđeno i premjestio džigericu na drugu stranu. Mačka je opet lijeno njuškala, ali nije jala. Čovjek je imao zabezeknut izraz na licu i još nekoliko puta je ponudio mačku, koja bi se svaki put okrenula na drugu stranu. Češkao se desnom rukom po bradi, okrenuo glavu i zagledao se u daleku planinu. Plavi leptir mu je sletio na lijevo rame. Pogledao ga je i rekao: „Neće maca džigerice.“

Danas se ova poslovice koristi kad daješ maci džigerice, a ona neće, jer je jela kod komšija.

KIRK DOUGLAS

...
Jer muškarci znaju
ZAŠTO...?

OBAZIRANJA...

- FEDRO:** Matematika je zakon, dobro Prijedorčani rekoše sinoć.
- FEDRINICA:** Svi su predmeti isti.
- FEDRO:** Umiješ li računati?
- FEDRINICA:** Normalno da umijem.
- FEDRO:** Onda računaj da sam ja uvijek u pravu, je li jasno?
- FEDRINICA:** Sračunala, najjasnije mi je.
- FEDRO:** Najjasnije, imaš višak glasova.
- FEDRINICA:** Računaj da nemam, prihvati me takvu kakva jesam.
- FEDRO:** Onaj bi pjevač rekao da si žena sa greškom.
- FEDRINICA:** Svi griješimo... naravno, osim tebe.
- FEDRO:** Zahvaljujem, mada znam.
- FEDRINICA:** Znaš šta, Fedro, nisu ono kristalne čaše.
- FEDRO:** Jesu, svi su vidjeli.
- FEDRINICA:** Bolan, kristal je deblji, ono je obično staklo za stakljenje prozora, velikih i malih.
- FEDRO:** Ne bih ulazio u polemike o staklu, jer bih odmah polupao prozore naše.
- FEDRINICA:** Što, šta ti smetaju prozori su otvor u svijet izvan doma...
- FEDRO:** Filozofiraš, plisnavi ti prozori, eto zašto.
- FEDRINICA:** Kiša je kriva što uštrapa ih.
- FEDRO:** Čuj uštrapa, odavno ne čuh izraz taj slikovit veoma i trenutku prigodan.
- FEDRINICA:** Pohvalu tvoju shvatih ozbiljno veoma i sa rukom na srcu klanjam se tebi, čovječe moj.
- FEDRO:** Teatar je zarazan mnogo, jer moćni virus taj zahvati i tebe, avaj.
- FEDRINICA:** Računala nisam da ću podršku imati tvoju, zato se zahvalnom osjećam... eh, ohladi nam kahva.

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Lajla Kaikčija

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI: Nedžad Begović
Maja Zečo
Slobodan Perišić**PR FESTIVALA:**

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE: Edin Korjenić Edo
Munevera Bešlagić
Emir Sejfić
Vedrana Kisić
Osman Musić
Nihada Hadžić
Jasenska Herceg
Rea Vučić
Amir Hadžić**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Amel Ugarak, tehn.urednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Ermina Musić
Edin Čatić Bato, fotograf**SARADNICI:**Melisa Agić
Aida Dautović
Ines Jusufbašić
Edina Selimović
Medina Spahić
Saira Omanović
Nedim Milanović
Adin Rustempašić
Majda Hindić**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Emir Zec
Željko Milošević
Ugarak Sanel
Suad Velagić
Dubravka Nikolić
Almir Alić
Vahid Duraković**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Prof. Dr. Ilhan Bušatlić
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković**HOSTESE:**Amina Filan
Amila Hrnjić**DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:**

Nataša Vukadin

UREDNICI INTERNET STRANICE: Mulhari Agić
Edin Čatić Bato**VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:**

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
  - PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
  - MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
  - UREDNIK BILTENA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647
- Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)*